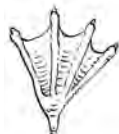

Domnișoara
GOTH
și festinul cel sinistru

CHRIS RIDDELL

Traducere și note de Mihaela Doagă

CORINT BOOKS

CARTEA DE FAȚĂ CONȚINE NOTE DE SUBSOL
SCRISE CU PICIORUL PALMAT AL UNUI RĂȚOI
LEȘESC PLIMBAT PRIN LUME. NUMITE DE-ACI
ÎNCOLO „NOTE DE PICIOR PALMAT”.

Capitolul 8

Ada își făcu de lucru pentru restul zilei. Merse la grajdurile pentru caii de bătaie și scoase de-acolo căluțul cel mai mic pe care-l găsi. I se spunea Micuțul Timothy și era un picuț cam rablagit și ruginit, dar, de pe el, Ada atingea pământul cu tălpile. În fața ușii de la grajd îl văzu pe unul dintre Penirafaeliți, Stubby George, care tocmai picta un portret cu bicicleta botezată „Fotoliul verde de Lincoln”¹, ultima achiziție a lordului Goth. Sir Stephen Belljar ținea bicicleta de ghidon și tot clătina din cap.

¹ Joc de cuvinte între gama de mobilier Lincoln de la Marks & Spencer și verdele de

Lincoln, nuanța de verde asociată cu Robin Hood și ceata lui de haiduci.

— Un picuț cam de fițe pentru gustul meu, mormăi în barba lui ca un mătuoi. O scândură obișnuită de lemn pusă între două roți de căruță ar trebui să fie de-ajuns pentru oricine.

Ada străbătu aleea pietruită și pajiștea de vest, trecând de stâncăria pentru pitici de munte. Încă unul dintre Penirafaeliți, Maxim de Trumpet-Oil, își instalase șevaletul și făcea portretul unuia dintre pitici. Era un portret în mărime naturală și părea atât de real, încât Ada avu senzația că ar fi putut

băga mâna în tablou ca să-l culeagă de-acolo.

Când ajunse la terenul de curse pentru caii de bătaie o văzu pe Emily cu J.M.W. Turnip, desenând

amândoi pe Colina Ambiției. Ada le făcu semn cu mâna, dar erau atât de cufundați în conversație, încât n-o observară.

Ada străbătu Parcul ciutelor ciudate, care se împrăștiară când o simțiră că se apropie. Romney Marsh stătea pe estrada pentru cor, sub

„Bătrânul
Hardy”,
și făcea
portretul
unei oi
lunguiețe
care
păștea prin
aproapie.

Nevrând
să-i deranjeze, Ada
dădu roată Fântâniei
Foarte Bogat Ornate,
trecând prin spatele
ghețării noi și
urcând apoi spre
Lacul cu Crapi
Sfioși.

Când ajunse acolo, se încălzise deja. Descălecă
de pe calul de bătaie și se așeză pe malul lacului, la
soare. Era un loc super, o pajiște inundată artificial
din perioada invaziei anglo-saxone.

Pavilionul Excentric Dar Așezat, o reproducere a unui templu grecesc în care locuia Maltravers, se oglindea în apa liniștită a lacului. Majordomul de grădină nu se vedea pe nicăieri. Ada se lăsă pe spate, admirând norii albi și pufoși răsfirați pe cerul senin. „Oare ce punea la cale Maltravers?” se întrebă ea, somnoroasă. Ar fi trebuit să-i spună lordului Sydney despre băcarii bizari și pudelii lor și să-i ceară vești despre tatăl ei, și mai era și povestea cu Marylebone...

Când se trezi, luna plină se reflecta în oglinda lacului. Ada se ridică în capul oaselor și se întinse.

— Probabil că am dormit toată după-amiaza, își zise ea, ridicându-se și încălecând pe calul de bătaie. Ce-i drept, m-am culcat cam târziu în ultimul timp...

Porni înapoi spre casă și, când se apropie de grădinile de est, scoase o exclamație de uimire. În mijlocul grădinii-salon se ivise cortul Spiegel. Kingsley, Arthur și rânđașii se descurcaseră de minune. Cortul arăta splendid în lumina lunii.

Ada se apropie de intrarea în cortul Spiegel*, care, văzută de aproape, seamăna cu un dulap. Împinse ușile duble și intră.

Interiorul cortului Spiegel era un spațiu imens, cu pereții circulari acoperiți de oglinzi cu ramele bogat împodobite, în care Ada își vedea chipul reflectat de o sută de ori.

— Dansezi superb, spuse o voce de undeva de deasupra ei, și ești nespus de grațioasă.

— Și tu ești un partener plin de eleganță... se auzi răspunsul, rostit de o voce blândă, melodioasă, cu un accent abia simțit.

Ada ridică privirea. Deasupra ei plutea guvernanta ei, Lucy Borgia, în brațele lordului Sydney Whimsy.

Se învârteau agale. Lucy îl înconjurase cu brațele pe Lordul Whimsy, iar ochii lui de un albastru spălăcit erau ațintiți asupra chipului ei. Ada văzu reflecția lordului Whimsy în oglinzile care-i înconjurau, dar n-o văzu și pe a lui Lucy. Tuși stingherită.

Lucy și Lordul Sydney își plecară privirea.

— Avem musafiri, Lucy, draga mea, îi spuse Lordul Sydney calm.

Notă de
picior palmat

* Intrarea în
cortul Spiegel a
fost construită de
domnul Tumus,
faunul tâmplar,
și de ucenica lui,
Lucy.

Coborâra încet, iar Lordul Sydney se dădu un pas înapoi și făcu o plecăciune.

— Scumpe doamne, va trebui să mă scuzați, le zise el. În domeniul meu de activitate, nu ai vreme de pierdut.

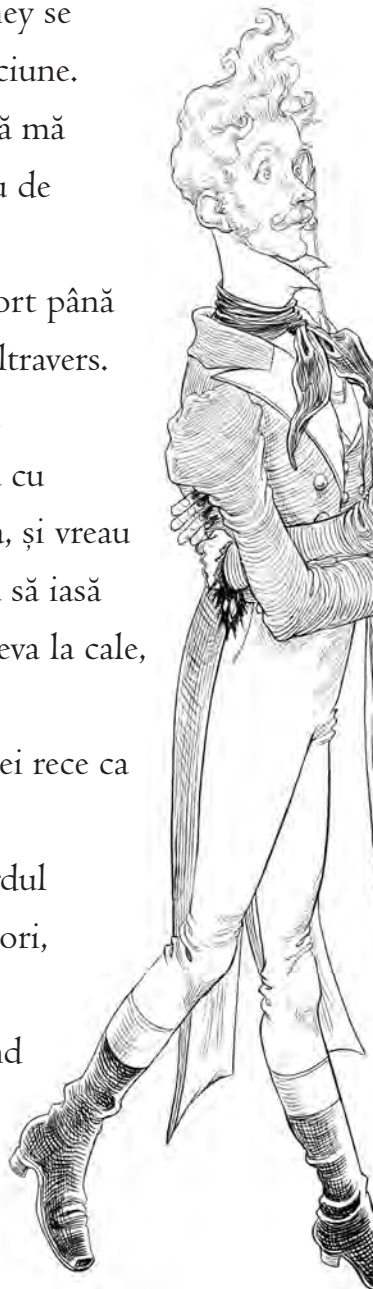
Trecu pe lângă Ada și ieși din cort până să apuce ea să-l mai întrebe de Maltravers. Ada se întoarse spre guvernanta ei.

— Toată lumea e atât de prinsă cu Festinul Lunii Pline, se plânse Ada, și vreau s-o ajut pe Marylebone, dar refuză să iasă din dulap, și Maltravers iar pune ceva la cale, sunt sigură, și...

Lucy o prinse de braț, cu mâna ei rece ca gheața.

— Am tot stat de vorbă cu Lordul Sydney, îi zise ea, cu ochi scânteietori, și i-am spus ce elevă talentată ești, Ada. A fost foarte impresionat când i-am povestit despre evoluția ta la duelatul cu umbrela.

— Da? întrebă Ada, încântată.

— Oh, da. Îmi pare rău că am ratat lecțiile noastre, dar l-am ajutat pe Lordul Sydney cu pregătirile pentru festin...

Trase cu ochiul la una dintre oglinzile agățate de perete.

— Știi, Ada, nu m-am mai văzut în oglindă de trei sute de ani...

Ada îi simți tristețea din glas.

— Tânărul pictor de care îmi amintește nespus Lordul Sydney mi-a făcut portretul la un moment dat. A spus că e capodopera lui. Nu știu ce s-a ales de tabloul ăla. Tare mi-ar plăcea să-l revăd!

Ada observă că îi dăduseră lacrimile.

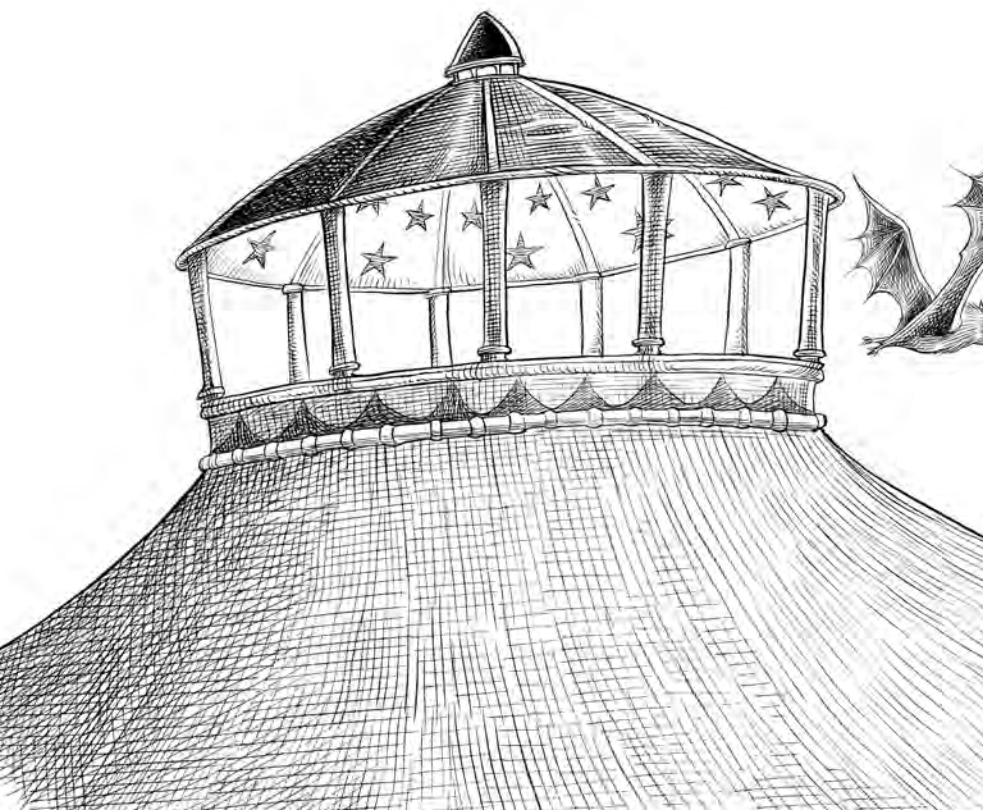
— Lordul Sydney e un bărbat cumsecade, un bărbat deosebit...

Oh, dacă situația ar fi alta...

Guvernanta se întoarce cu spatele.

— Iartă-mă, Ada, dar nu mă simt în stare să mă concentrez la lecții în seara asta.

Și se înalță în aer, cu brațele ridicate, transformându-se într-un liliac negru și luându-și zborul spre cupola cortului Spiegel. Dădu roată globului cu oglinzi o dată și încă o dată, apoi țâșni pe una dintre deschizături și dispăru în noapte. „Până și Lucy e prea preocupată de altele ca să-și petreacă timpul cu mine”, își zise Ada abătută.

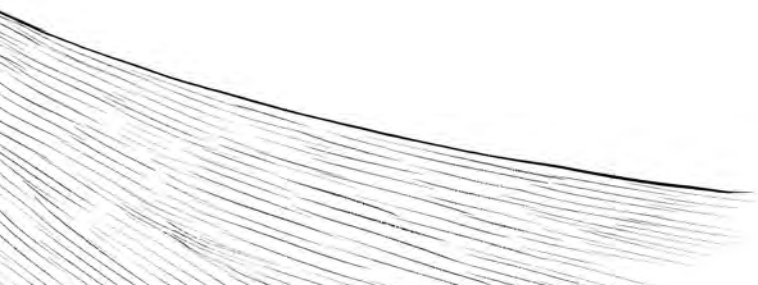

Îi chiorăi stomacul. Realiză că nu mai mâncase nimic de la micul dejun și că o aștepta deja cina în cameră. Spera că avea să fie vreo creație de-a lui Heston Harboil.

Apoi trebuia să meargă la întâlnirea Clubului din Pod. Vor avea o mulțime de lucruri de discutat.

Își surprinse chipul reflectat într-una dintre oglinzi. Nu-i plăcea s-o vadă pe Lucy Borgia așa de necăjită.

Apoi zâmbi la propria ei imagine din oglindă. Cu siguranță, cina mai putea aștepta; avea altceva de făcut înainte...

Capitolul 9

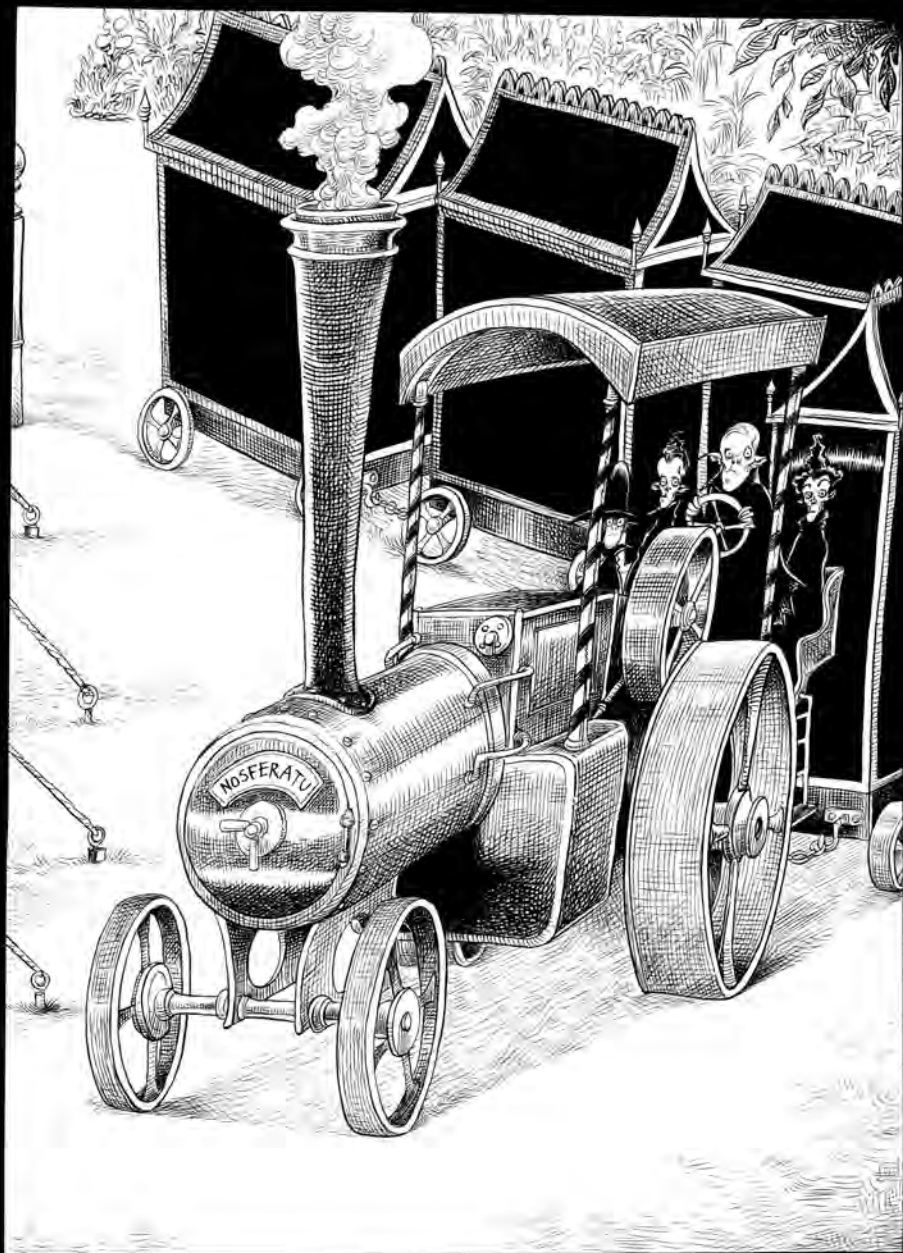

Deodată se auzi un țignal strident, ca un cârâit de pescăruș jumulit. Ada, care tocmai ieșise din cortul Spiegel, rămase țintuită locului. O locomotivă imensă, cu un coș negru care scuipa fum, un cazan rotund și patru roți uriașe de fier, tocmai se ivise de după ghețăria veche, luând colțul. Locomotiva trăgea după ea patru vagoane negre cu ferestrele închise cu obloane și cu acoperiș țuguiaț.

Se auzi încă un șuierat și locomotiva intră greoi pe poarta grădinii-salon, oprindu-se în dreptul cortului Spiegel.

— Ce noapte frumoasă, cu lună, spuse o voce posacă. Tu trebuie să fii domnișorica Goth.

Era un individ chel, palid la față, cu urechi clăpăuge și, observă Ada, cu unghii foarte lungi. Era îmbrăcat din cap până-n picioare în negru și în

urma lui coborâra din locomotivă o femeie la fel de palidă și doi copii cu un aer nefericit.

— Noi suntem familia Glum-Stoker¹, spuse bărbatul, cu un gest grăitor. Mă numesc Vlad, ea e

¹ Nume menit să-l evoce pe Bram Stoker, autorul romanului gotic *Dracula*, dar care s-ar putea traduce drept „Îmbie la ursuzlâc”.

soția mea, Glad, și aceștia sunt copiii noștri, Mlad și Blad.

Arătă cu un deget lung și osos spre locomotivă și spre vagoane.

— Acesta e Bâlcicul Ambulant din Transilvania, anunță el posomorât. Tot antrenul unui iarmaroc. . .

Ada urmări cu privirea unghia ca o gheară și citi literele albe, țepoase, vopsite cu grijă pe acoperișurile țuguiate ale vagoanelor. „Nucile de cocos sfioase”, „Darren, țaful care nu uită nimic”, „Circ cu lilieci”, iar pe ultimul vagon scria „Spațiu privat — Accesul interzis”.

— Acolo dormim, spuse Glad posacă.

Urmă un schimb de priviri între cei patru, apoi se întoarseră spre Ada.

— Nu, te rog, nu te obosi, îi spuse Vlad ursuz. O să instalăm noi totul. Fără absolut niciun ajutor. Așa facem mereu. Nu vrem să te reținem. Dacă-l vezi pe lordul Whimsy, poți să-i spui că am sosit?

Cei patru se uitară abătuți la Ada.

— De-abia aștept să văd spectacolul dumneavoastră, le spuse Ada politicoasă.

Urcă pe calul de bătaie și porni stingherită, urmărită de privirile fixe ale celor patru membri ai familiei Glum-Stoker.

— Amuzament și voie bună, spuse Glad imposibilă.

— Râs și șotii, spuseră Mlad și Blad, fără urmă de zâmbet.

— Tot antrenul unui bâlci, repetă Vlad grav.

După ce luă colțul, dând roată aripii de est, Ada se puse serios pe pedalat, băgându-l în viteză pe Micuțul Timothy. Trecu de aripa de vest și goni peste pietre spre grajdurile pentru caii de bătaie. „Bizare personaje pentru proprietarii unui bâlci”, își zise ea.

Dar, în loc să se oprească, o ținu tot înainte, pe lângă grajduri, cu acoperișurile lor ce stăteau să cadă și cu pereții sprijiniți de schele, mergând spre partea cea mai veche a conacului, aripa dărăpănată.*

I se spunea aripa dărăpănată pentru că avea nevoie de reparații. Dar era situată în partea din spate a conacului, nu tocmai la

Notă de
picior palmat

*Aripa dărăpănată de la Ghastly-Gorm Hall are multe camere uitate, în care se află obiecte interesante și obscure, cum ar fi o pereche de conduri de rubin, brazi vechi și covoare din Turcia, făcute sul.

vedere, o aglomerare haotică de camere părăginite, firide părăsite și iatace în ruină, așa că mai toată lumea uita de ea.

Majoritatea camerelor erau goale, dar câteva erau ticsite cu vechituri uitate — genul de obiecte care-i plăceau cel mai mult Adei.

Se opri și-l rezemă pe Micuțul Timothy de perete, apoi deschise o ușă cu boltă și intră. Aripa dărăpănată avea o mulțime de holuri șerpuite, pline de pânze de păianjen, și riscai să te rătăcești pe-acolo, dar Ada și prietenii ei din Clubul din Pod o exploraseră cu sârg.

Printre altele, scriau despre descoperirile lor în jurnalul clubului, *The Chimney Pot*.¹

¹ În traducere: „registru de fum”.

